

CHANSON AR C'HAFE.

Var an ton ancien.

Tostait oll, tud yaouanq, da glêvet ur chanson
Zo composet er blos-mâ gant sujet ha réson
An eferezet Cafe hac an eferien Güin
O deus bet grêt qement-mâ d'ho laqat da c'hoarzio.

Ar Güin a zo ul liqueur zo formet gant Doue,
Hac a voa bet transplantet gant hon Tad côs Noë,
Nonpas evel ar C'hafe zo un dra invantet
Gant ur vreg malicius eus ar vro an Durget.

Qenta ma teuas biscoas d'ar vro-mâ ar C'hafe,
Ne voa nemet an Noblaç a guement en eve,
Ha bremân an oll gommun a ya tout da eva :
An darnuya anezo n'o deus qet a vara.

Bremâ me a ziscleryo ebars en abrege
Ar chanson-mâ composet var sujet ar C'hafe
Etre daou den demezet pere n'em reproche,
Uoan balamour d'ar Güin, hac un all d'ar C'hafe.

Ebars er blos mil eiz cant hac unan varnoguent
E savas ar fachiri goude Gouel an Oll-Zent :
Ar vreg a yeas e qær gant ur boezellad ed,
Hac a foetas an arc'haut gant e c'homerezet.

Pa antreas er C'hafe, he deus bet lavaret :
Me gred, evit hon arc'haut, e vezimp servichet,
Digassit Demp-ni Cafe hac ive Odevi,
Hac ur voutaillad Liqueur vit en em regali.

Al Liqueur, an Odevi a savas en o fenn,
Ma comansjont da zansal o feder diarc'hen ;
Plac'h an ed a lavaras : va arc'hant so foetet,
Me a efe ur banne, rac c'hoas em eus sec'het.

An teir all a lavaras neuze abouez o fenn :
Ret eo guelet, va c'homer, peguement ar scoden,
An hostises, pa glêvas, d'an ec'h a zo pignet
Pa voe aranjet ar gont e chome c'hoas ur scoet.

An hostises a laras : m'em eus roet da eva,
Hac abars ma sortifet c'houi ranco va faea ;
Rac-se en em aranjit da baea ho scoden,
Evidòn-me a bromet n'ho po qet a dermen.

Ar merc'het en em selle hac o devoa poan benn,
Pa n'o devoa qet arc'hant da baea o scoden.
Jacqeta a lavaras : me r  y va davancher,
Ha te, va c'homer Jauned, a r  y da vouchouer.

Unan demeus an ezec'h en deveus bet cavet
He devoa fouetet e vreg ar som a b  var scoet ;
Quitt  t a ras e labour evit donet en q  r :
Ebars e ty ar C'hafe o c'havas o feder.

Hac evel ma c'hantreas, en deveus lavaret :
Ha ne heus-te qet a vez, lavar, greg debordet,
Lezel ur buguel bian deomp-ni da lusqellat ?
An deirvet nos eo oum  n n'em eus cousget berad.

Aze am   em c'hichen, ha ro peoc'h, emezi ;
Qemer un t  ssat Cafe de dremen da anui.
Tao d  n gant da zour bervet : ao  alc'h e heus evet :
Qenta banne a evi, me garfe vez crevet.

Evidout-te, sac'h ar Gu  n te vepris ar C'hafe,
Ebars en hostaliri e vez cavet nos de :
An arc'hant a c'honees tout etro pad ar siun ,
Ne zeus bet re anezo da gaout Gu  n ha Butun.

Jarnicoton , emezâo , bremân ni raï ar bal :
Goude foetta va danvez , donet d'am c'haqetal !
Dre brontitud ur vazad a roas d'ar vreg ques ,
Ma tiscaras d'an douar Cafe, Dien ha Les.

Ar merc'het a lavaras o feder assambles :
Manget oc'h eus, va mignon, mont da sœi ho maodes ;
Squillet hoc'h eus ar C'hafe, c'honi a renq e baëa ,
Pe bremâ souden vantan ni ya d'ho tisvleva.

Ar peder blac'h animet a saillas varnezâ ,
Hac an hostises iwo evit e zisvleva :
Treinet e voe dre an ty, e zillat voe roguet ,
Hac e vrec'h betec e scoa gant ar C'hafe grillet.

Evel ma c'hallas achap, e commanças redet
En ur sellet var e lerc'h evel ur c'has fouetet.
Darbet ê dia , emezaan , casi coll va bue :
Me garfe e ve beuzet ar merc'het er C'hafe.

Etrezoc'h, goaset yaouanc, dioüallit ho crague
Pa zint da verza amann , na hentfent er C'hafe :
Ar C'hafe so debochus , dre ma zê mad ha douç ,
Hac a ro tentation d'an oll merc'het lipous.

Dre ze hoc'h overtissân, ezac'h eus ar c'hontre ,
N'it qet da glasq ho crague , ispicial d'ar C'hafe :
Mar hoc'h eus guers boutaillad ebars en ho codel ,
Qerzit d'an hostaliri da velet Yan Vourdel.

Pa ven en hostaliri gant va c'hamaradet ,
Ur podat Güin em c'hichen, ve contant va spere ;
Aïça eta , mignonet , evomp peb a vanne ,
Ha canomp oll ur Chanson var sujet ar C'hafe.

Ar C'hafe a ra domach ebars e peb canton ,
Ha mar dê qer an amano , ne dê qet hep rëson :
Ao dien a ya ennâ bep guella eus al les ,
Ha ni entrezomp , goaset , a zébr hor bara seo'h.

Ni peurvuya , Canerien , a vepris ar C'hafe
Ze so cos ma reprenomp ar merc'het ha grague ;
Ar Güin , pa er c'hemerer gant moderation ,
A ro courach d'ur C'haner da gana ur Chanson.

Poent e cavàn finissa , amplic em eus comzet ;
Efit er seurt a guerfot , me ne sourciàñ qet ;
Efit Güin , efit Café , Liqueur pe Odevi ,
Mæs dioüallit absolu da gavet fachiri. FIN.

CHANSON NEVEZ.

ME meus choaset ur Vestrez a Escopti Treguer ,
Mar vrava crouadures formet gant va Zalver ;
Ia , ne zeus nemert-hi dindan ar firmamant ,
A guement a vez crouet herves va zantimant.

Me zo ur C'hloarec yaouanc o poursu va studi ,
Am eus lezet va leoriou , lajet em fantasi
Da garet ur femelen , fleuren an oll merc'het ,
Un objet fur ha parfet , gant an oll admiret.

Qenta m'am boe an enor , va Mestres , d'ho quelet ,
E voa e Bêret Plunet , goude an Ofern-Bred :
Eno tre e remerqis ho craç hac ho fêçon ,
Ho qenet , hac ho speret , hac ho perfection.

Ho taoulagad a verve evel an eol ardant ,
Ho tiou jot ru , ho tal guen evel un diamant ,
Ma teuis da lavaret em c'halon , em speret ,
E voac'h un Æl evurus eus an En disqennet.

Cessit , Cloarec yaouanq , ô cessit da barlant !
Goneet hoc'h eus va c'halon gant ho comzou charmant ;
Goneet hoc'h eus ar victor , ha me a vo qiriec
D'ho caret a vir galon gant enor ha respet.

Un de voan o pourmeni gant ur galon gontant,
O sònjal em Mestrezic, un objet excelant,
Pa glêvis aziouc'h va fenn ur voez o lavaret :
Ret è servicha Doue, lest ho maya caret.

O pebes moez a glevàñ, va Doue-oll-buissant,
Pehini drompl va speret ha va ententamant,
O prononç dìn un arret a separation,
O Doue, pebes glac'har ha desolation !

Muya tra am gra nec'het hac a ra chagrin dìo,
Eo clevet al lapousset o cana a us dìn,
Ma laront dìn a ur voez : heuillomp ar C'hloarec qez,
Ha tachomp d'e gonsoli bete ti e vestres.

Venus, Mam da Gupidon, Roue ar Bayanet,
Pehini a zistruje an infideliqet,
A bedàñ da scuill varnòn pep sort punition,
Mar manqàñ-me d'ho caret, va douç, a vir galon.

Mar dê Doue a gommand, Cloarec, oboisset,
N'en n'eus netra refusabl da Redemptor ar bed ;
Bremàn me a vel patant caret zo dinatur,
Carout hep beza caret a zo displijadur.

Bonjour dêc'h, va Mestrezic, bonjour dec'h a larào ;
Cetu me deut d'ho quelet vit ar vech diveàñ,
Da brononç dêc'h un arret a separation,
Nemedoc'h am soulachfe, ranna raï va c'halon.

Autro Doue, va Doue ! petra rìn-me bremâ,
Dilezet gant ar bed oll, gant va douç da guenta !
Bremàn me a renq ober evel an dursunel,
Pa ve collet ganti he far, en em les da vervel.

CHANSON NEVEZ.

Varion : Ar Meliner.

AR GOAS.

Dis bonjour déc'h, va douç Jannet, an daelou em daoulagat ;
Cetu me deutc'hoas d'ho quelet qent sónjal dont d'ho quittat,
Qent quittat an nep agaràn moi guet qement traso'r bed;
Pebes calonat evidòn, gonde beza re garet !

AR PLAC'H.

Meurbetez ðn-meestonet, den yaouanq, ous ho quelet ;
Sesisset hoc'h eus va c'halon ous ho quelet quer mantret :
Arrêtit, sec'hit ho taelou, ha disclêryit franchamant
Petra sinifi ho comzou, petra ê ho nee'hamant.

AR GOAS.

Ilotemeurancsur, va mestrez, zo em c'halon quer parfet,
Qen na ouffen-me birviqen e lemel dious va speret :
Rac c'houi noc'h eus nemet mepris ha meprisanç evidòn.
Ansavit bremâ hep fentis ha m'en em glêm hep rôson ?

AR PLAC'H.

Me voar e zoc'h rentet caprif certen d'an amouroustet,
Dre moc'h eus laqet ho speret da re garet un objet ;
Un den yaouanq a dle beza mestr absolu d'e galon,
Mes c'houi a so, var a velân, guir esclav da Gupidon.

AR GOAS.

An aour, pa ve purifiet, a dremener dre an tan ;
Ha va c'halonic, va mestres, a zo henval bras outan :
Solvui rit ous va dilezel, sulvui rân ous ho caret,
Hamazoc'h ouzin quer cruel, me zo douçen hoc'h andret.

AR PLAC'H.

Da betra teut d'en em dale, den yaouanq, d'am darempret ?
Ne sonjit mui en qementse, rentit tranquil ho speret ;
Laqit ar peoc'h en ho calon, ha sonjit enni a gren ,
P'otramant hoc'h affection am zromplo a dra certen.

AR GOAS.

Me ya bremâ d'ho tilezel evel ur Gananeen ,
Mes me agrio mui-ous-mui qen na glêfot va feden ,
Ha pa ho po va approuvet ha gouêt ha me ho car ,
E teufot neuze d'am c'harout gant ur galon hep e far.

AR PLAC'H.

Caer hoc'h eus clasq va zistrei gant ho comzou eloquant,
Rac me a vo en hoc'h enep da viqen ferm ha constant ;
Qen e tisplantfac'h ar steret demeus an ên gant ho tent,
Evit n'o pe va distroet den yaouanq, dre nep sort hent.

AR GOAS.

Pel a zo demeus a amzer ec'h exercen an enor
Alies demeus a veach, ma mestrez, da doul ho tor,
Da guichen toul dor ho calon , o clasq antreal enni ,
Mes c'hui a so qen dirêson , hac a zeu d'am refusi.

AR BLAC'H.

Pel amzer a zo tremenet ha qeit all a dremeno ,
Biqen james var va speret nep rôson sur n'ho pezo.
Me ho ped deut d'am dilezel, rac-se-ta choasit ho plac'h
Biqen james n'o qemerân credit ar pez a larân dac'h.

AR GOAS.

Evit ho contraign d'am c'haret , me ho ped da viana
Da sônjal voamp hon daou choaset gan Adam , hon Tad qenta ;
Demeus al lezen naturel am c'hontraign d'ho caret ive ,
Lennet e demp en Aviel, gout a rit se coulz ha me.

AR PLAC'H.

Eleal assur, den yaouanq, certen ho carout a rân,
Pa è guir ho meulân bemde d'ar merc'het eus ar vro mā;
Ma vijent em possession, c'houi pije'r c'hoas anezo,
Mes evidòn me a bromet birviqen sur n'ho pezo.

AR GOAS.

Preciussa tensor un den è certen ur galon bur,
Qementse a zo quer guition evel ma zè er scritur :
C'houi è va zenzor, va mestrez a Rouanez va c'halon,
Ha mar dòn-me deut d'ho quelet, è gant güir intantion.

AR PLAC'H.

Meoc'h anave, den yaouanq, evit undendrol meurbet,
Dre moc'heus laqet ho speret da garet nep n'ho car get,
Mes choasit un all evidoc'h a ouffe ho consoli,
Rac evidòn n'allàn pelloc'h chom amàñ da ziscouri.

AR GOAS.

Ho quittât a rân, va mestrez, pa è ret ho tilezel,
Mes evit se va amitié a vezò bepret fidel :
Poent è demp, eta conclui, finissa ha lavaret
Penos è fachus da eun den carout hep beza caret.

AR PLAC'H.

Ho quittât a rân, den yaouanq, o rei dêc'h evit qentel
Ar c'homzou caër-mâ a lenner ebars er Scritur Santel :
Choasit Rouantelez Done hac e justiç da guenta ;
Qent ma vezò déch accordet hoc'h oll dezir er bed-mâ.

FIN.